

for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som paa Grund af Sygdom er fraværende. Men den sidste Del har jeg i alt Fald Del i, og jeg vil derfor med nogle faa Ord sige, hvad der har været mit Ønske — det har i øvrigt været paa Tale her for 3—4 Aar siden, tror jeg. Vore Museer — og jeg tænker her i Øjeblikkets særlig paa de naturhistoriske — har to Formaal. Det ene er, at de skal tjene Videnskabsmændene, og det andet er, at de skal være til Belæring for Offentligheden. Hvis de kun skulde tjene Videnskabsmændene som Studieapparat, vilde de kunne indrettes langt sparsommeliggere, end det nu er Tilfældet, idet de da væsentlig kun behøvede at bestaa af Skabe med Skuffer i, hvori vedkommende Naturgenstande kunde ligge som udstoppede Skind o. s. v., eller man kunde paa en eller anden simpel Maade opbevare Genstandene i Spiritus. Men naar Museerne er udstyrede, som det er Tilfældet, med Glasskabe, hvori Genstandene udstilles synligt, saa er det for Offentlighedens Skyld og af Hensyn til dens Belæring. Er det Tilfældet, savner vore naturhistoriske Samlinger imidlertid en Ting, som er ganske nødvendig for at give det fulde Udbytte til dem, der kommer derop for at se paa Genstandene, men som ikke forstaaer, hvad de ser. For visse Dyreklassers Vedkommende er saadan Hjælp vel ikke saa nødvendig. Naar man f. Eks. gaar op i Afdelingen for Pattedyr og ser Løverne, Tigrene, Aberne, saa er det Dyr, som alle dog har noget Kendskab til, selv om de kun har nydt den tarveligste naturhistoriske Undervisning, og derfor har man et vist Udbytte af at se saadanne Dyr udstoppede paa Museet, idet der er Lejlighed til at betragte dem nærmere der. Men gaar man fra Pattedyrene over til Afdelingen for Fugle og gaar langs med de lange Skabe og ser paa de mange forskellige, brogede Fugle, der er anbragte deri, saa er det allerede vanskeligt for Folk at faa et Enhedsindtryk af, hvad det er, de ser. Der staar ganske vist paa enkelte Steder et latinsk Navn, maaske ogsaa, hvis man kan være saa heldig at træffe paa det, et dansk Navn, men nærmere Oplysninger findes der ikke. Værre er det imidlertid, naar man kommer til Fiskene, der er anbragte i Spiritus, og til andre lavere-staaende Dyr, og endnu værre bliver det, naar man i Mineralogisk Museum ser de forskellige ejendommelige og kuriøse Genstande. Man kan beundre deres Ejendommelighed, deres Skønhed eller deres

Grimhed, men man faar i øvrigt intet Udbytte af at betragte de udstillede Genstande.

Det kunde imidlertid godt være ganske anderledes; det ser man ikke blot i forskellige udenlandske Samlinger, men det ser man ogsaa hos os i Samlinger af anden Karakter, f. Eks. i Nationalmuseet. I dets oldnordiske Afdeling er der givet en ganske udmærket Vejledning for de museumsbesøgende. Hvis den ikke var der, vilde man gaa ganske uforstaaende forbi de lange Rækker af Skabe, hvori der staar Stenkiler, Lerkar, Broncesværd o. s. v., og kun se paa det som paa Kuriositeter. Men der staar paa hvert Skab vejledende Etiketter til Forstaaelse af Indholdet. Hvis det er Flintekiler, staar der en Vejledning med Hensyn til, af hvilken Type de er, i hvilken Tidsalder de hører hjemme, i hvilke Grave de findes, o. s. v., under Henvisning til enkelte Eksemplarer inde i Skabet. Det samme kan være Tilfældet i naturhistoriske Samlinger. Er der et Skab med Fugle af en eller anden Gruppe, vilde man paa samme Maade være tjent med at faa Oplysning og Vejledning om, hvad man ser, Henvisning til de enkelte Arter, hvor de findes, hvilke der er indenlandske, hvilke der kommer her undtagelsesvis som Trækfugle, hvilke der hører hjemme her, og det vilde være heldigt, om man i højere Grad, end Tilfældet er nu, kunde se Fuglenes Redebygning og Opholdssteder fremvist. Det kunde man i fordums Tid i det ældre Museum i Stormgade; men ved Henvlytningen til Krystalgade til den nye Bygning gjorde man noget, som kunde være rigtigt paa en Maade, men som gjorde Samlingen mindre belærende for Publikum. Man stillede nemlig Genstandene op i stive, militære Rækker paa Pinde, saa de er lette at tage frem og se paa, men man faar dem ikke at se i de naturlige Omgivelser.

Det, som fandt Tilslutning under Drøftelsen af dette Spørgsmaal i Finansudvalget, var, at man skulde gaa til en Ordning af vort naturhistoriske Museum, som væsentlig svarede til den Ordning, man har i vort nationalhistoriske Museums oldnordiske Samling. Til at naa det kræves der et ikke ubetydeligt Arbejde. Jeg er ganske vis paa, at de Videnskabsmænd, som har med Museet at gøre, overordentlig gerne gik med dertil; men der maa nogen Arbejdskraft til og nogle Penge. Samraadet endte med en Henstilling til Ministeren om at virke for, at der kunde finde en saadan Forbedring af Museerne